

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **H. N.**
bytem XXX
zastoupena Mgr. Lukášem Koudelem, advokátem
se sídlem Milešovská 1312/6, Praha 3

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2 – Nové Město

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Ministerstvu práce a sociálních věcí se ukládá povinnost věcně rozhodnout o odvolání žalobkyně ze dne XXX proti rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Příbrami ze dne XXX, č. j. XXX, v řízení vedeném pod sp. zn. XXX, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 870 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Lukášem Koudeleho, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Nezletilá žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, neboť dosud nerozhodl o jejím odvolání ze dne XXX proti rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Příbrami (dále též „ÚP“) ze dne XXX, č. j. XXX, ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči, v řízení vedeném pod sp. zn. XXX.
2. Z obsahu spisového materiálu a tvrzení účastníků řízení vyplynulo, že rozhodnutím Úřadu práce – krajské pobočky v Příbrami ze dne XXX, č. j. XXX, bylo rozhodnuto o poskytování příspěvku na péči žalobkyně ve výši 6.600 Kč/měsíčně od března 2021 (dále také „první rozhodnutí Úřadu práce“). K odvolání žalobkyně bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne XXX, č. j. XXX (dále také „první rozhodnutí žalovaného“) a věc vrácena ÚP k novému projednání. Odvolání žalobkyně proti následnému rozhodnutí ÚP ze dne XXX, č. j. XXX (dále také „druhé rozhodnutí Úřadu práce“) žalovaný rozhodnutím ze dne XXX, č. j. XXX, zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (dále také „druhé rozhodnutí žalovaného“). Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne XXX, č. j. XXX, toto druhé rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (dále také „první rozsudek krajského soudu“). Žalovaný rozhodnutím ze dne XXX, č. j. XXX, opětovně zamítl odvolání žalobkyně (dále také „třetí rozhodnutí žalovaného“). Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne XXX, č. j. XXX, toto třetí rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (dále také „druhý rozsudek krajského soudu“). Rozsudek nabyl právní moci dne XXX (poznámka soudu - ověřeno v databázi soudních rozhodnutí Nejvyššího správního soudu).
3. Po vrácení věci od krajského soudu žalovaný usnesením ze dne XXX, č.j. XXX, podle § 26 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 28 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“) řízení přerušil na dobu, po kterou bude posudková komise posuzovat zdravotní stav žalobkyně (dále také „usnesení o přerušení řízení“).

II. Žaloba

4. Žalobkyně v úvodu žaloby zrekapitulovala průběh správního řízení. Dále uvedla, že od právní moci druhého rozsudku krajského soudu dne XXX měl žalovaný lhůtu maximálně 30 dnů na vydání nového rozhodnutí, k ní lze připočítat až 30 dnů, pokud je zapotřebí nařídit místní šetření. Dále odkázala na § 16 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), podle něž činí lhůta pro vydání posudku posudkovou komisí 60 dnů, nestanoví-li žalovaný lhůta delší nebo ji na žádost posudkové komise ze závažných důvodů neprodlouží. Ač je nyní řízení formálně přerušeno, lhůta pro vypracování posudku uplynula posudkové komisi již v průběhu září 2024. Přerušování řízení tedy nebrání závěru o nečinnosti žalovaného. Po marném uplynutí lhůty stanovené posudkové komisí je přerušování nedůvodné, způsobené porušením povinností orgánů veřejné správy. K tomu poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012, a citovala z něj.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

5. Dle žalobkyně je posouzení důvodnosti přerušení řízení v rámci posuzování nečinnosti možné. Postupovat by se mělo obdobně jako v případě lhůt pro podání odvolání, kdy lze podat žalobu na ochranu proti nečinnosti jakmile uplyne lhůta sestávající ze lhůty k předání spisu odvolacímu orgánu a lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání. Podle judikatury NSS je odvolací správní orgán procesně odpovědný za bez průtahový průběh odvolacího řízení (rozsudek ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 198/2015 – 20). Ten má nástroje na odstranění nečinnosti posudkové komise a je mu plně přičitatelné i překročení lhůt posudkovou komisí. I pokud by platila lhůta pro vydání rozhodnutí 60 dnů, lze důvodně očekávat, že rozhodnutí o odvolání nebude vydáno později než za 120 dnů (60 dnů na vyhotovení posudku + 60 dnů na vydání rozhodnutí). Lhůta začala plynout dne XXX, poslední den připadl na den XXX. Lhůta tak marně uplynula a žalovaný je nečinný.
6. Žalobkyně konstatovala, že dne XXX podala u nadřízeného správního orgánu žalovaného (poznámka soudu - ministra) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti posudkové komise a dne XXX podala u téhož orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti vůči žalovanému. V odpovědi na její žádost vůči posudkové komisi jí žalovaný sdělil dne XXX („sdělení ze dne XXX“), že obdržel dne XXX od PK posudek, který však nebyl dostatečný a ignoroval závazné závěry druhého rozsudku krajského soudu. Proto byla posudková komise dne XXX požádána o jeho doplnění. V odpovědi na žádost ve věci nečinnosti žalovaného jí bylo sděleno, že posudková komise byla o posudek požádána dne XXX, a že důvodem pro prodloužení lhůty k vypracování posudku na 90 dnů byla potřeba sociálního šetření. O stanovení této delší lhůty pro vypracování posudku žalobkyně pochybovala.
7. K tomu žalobkyně zrekapitulovala, že pokud byla věc předložena posudkové komisi dne XXX a řízení bylo přerušeno dne XXX, tak ke dni přerušení lhůty pro vypracování posudku uplynul již téměř jeden měsíc (27 dnů). Namítala, že pokud je lhůta posudkové komisi prodloužena za účelem sociálního šetření, nemůže být ze stejného důvodu prodloužena i žalovanému.
8. Dle žalobkyně posudková komise posudek vydala již dne XXX, žalovaný jej však neakceptoval pro rozpor se závazným právním názorem soudu. S poukazem na sdělení ze dne XXX uvedla, že dne XXX byla vyžádána zdravotnická dokumentace od lékařů žalobkyně. A to bez vysvětlení, proč se tak děje téměř 4 roky po zahájení řízení a poté, co byla zdravotnická dokumentace správními orgány v průběhu řízení vyžadována a vyhodnocena jako dostačující. Nadto se tak stalo tři a půl měsíce po předložení věci posudkové komisi a dva měsíce poté, co měla posudková komise záznam ze sociálního šetření. Žalobkyně přitom již před tímto šetřením dne XXX zaslala podklady o svém zdravotním stavu, včetně aktuální psychologické zprávy. Neexistuje jediný důvod, proč nemohly být veškeré podklady vyžádány již v XXX. I v případě prodloužení lhůty na 90 dnů by k zaslání žádosti o zdravotnickou dokumentaci došlo až po jejím uplynutí. Podle žalobkyně bylo vyžadování zdravotnické dokumentace účelovou snahou o odůvodnění faktické nečinnosti. Není totiž zřejmé, proč by nyní měla vyvstat potřeba jejího vyšetření přímo na zasedání posudkové komise, když je na straně 6 třetího rozhodnutí žalovaného uvedeno, že tehdejší dokumentace byla dostatečná pro posouzení zdravotního stavu a v XXX její účast k posouzení zdravotního stavu posudková komise nepožadovala.
9. Postup žalovaného a posudkové komise je podle žalobkyně chaotický, nelogický, opakovaně ignorující závazný právní názor Krajského soudu v Praze a nekompetentní. Měla za

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

absurdní, aby byla neschopnost žalovaného a posudkové komise legitimním důvodem pro delší lhůtu k vydání rozhodnutí, resp. pro závěr o neexistenci nečinnosti žalovaného.

10. Žalobkyně žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobkyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a vyjádřil se k postupu posudkové komise. Uvedl, že dne XXX obdržel druhý rozsudek krajského. Prakticky bezodkladně dne XXX požádal posudkovou komisi o posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve lhůtě dle § 16a odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Dne XXX bylo pro posudkovou komisi doplněno sociální šetření provedené žalovaným dne XXX. Následně byla zákonná zástupkyně žalobkyně dne XXX informována o přerušení řízení z důvodu posuzování zdravotního stavu žalobkyně. Zdravotní stav byl posouzen na jednání posudkové komise dne XXX. Provedení sociálního šetření bylo důvodem pro prodloužení lhůty k posouzení zdravotního stavu o dalších 30 dnů na celkových 90 dnů. Posudek žalovaný obdržel dne XXX. Posudková komise tedy rozhodla v zákonné lhůtě. Vzhledem k tomu, že se posudková komise nevypořádala se všemi body uloženými druhým rozsudkem krajského soudu, byl jí dne XXX žalovaným posudek vrácen k vypracování nového posudku. O tom byla žalobkyně informována dne XXX. Dne XXX obdržel žalovaný od posudkové komise sdělení závažných důvodů ze dne XXX, které brání komisi vydání posudku pro účely odvolacího řízení. A sice, že si posudková komise pro objektivizaci zdravotního stavu žalobkyně vyžádala od ošetřujících lékařů její zdravotnickou dokumentaci a po jejím obdržení bude žalobkyně pozvána k jednání komise. Téhož dne obdržela žalobkyně od žalovaného dopis, dle kterého nelze datum posouzení predikovat, neboť nebyla doslána vyžádaná zdravotnická dokumentace, poslední termín konání XXX v roce 2024 je naplánován na den XXX, v případě doručení veškeré požadované dokumentace by bylo možno žalobkyni zařadit na jednání posudkové komise dne XXX, pokud bude žalobkyně s tímto termínem souhlasit.
12. Žalovaný dále uvedl, že kontaktoval posudkovou komisi dne XXX, ta neměla dosud k dispozici veškerou vyžádanou zdravotnickou dokumentaci. Proto nemohla být žalobkyně zařazena na její prosincové jednání. Pozvána bude na den XXXX, kdy bude přítomen odborný přísedící lékař z oboru psychiatrie.
13. Žalovaný podotkl, že žalobkyně již byla pozvána na jednání posudkové komise na den XXX a nedostavila se. Vzhledem k zadání posouzení, datu jednání posudkové komise a délce trvání posudkového řízení již nelze řádně posoudit zdravotní stav žalobkyni podle dosud doložených lékařských zpráv. V době prvního posouzení byla žalobkyně ve věkové skupině XXX let, nyní je ve skupině XXX let. Zvládání základních životních potřeb tak bude významně rozdílné. Po vyhodnocení závažnosti důvodů, pro které posudková komise nemohla dodržet lhůtu, žalovaný stanovil lhůtu delší, a to o 60 dnů nad zákonnou lhůtou, tedy celkem 120 dnů. O tom byla žalobkyně informována dne XXX.
14. K vlastnímu postupu žalovaný uvedl, že dne XXX požádal posudkovou komisi o posouzení zdravotního stavu, čímž je přerušena doba správního řízení v souladu s §§ 26 odst. 1 písm. a) a 28 odst. 2 zákona o sociálních službách ve spojení s §§ 64 odst. 1 písm. e) a 65 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Dne XXX bylo doručeno zákonné zástupkyni usnesení o přerušení řízení. Dne XXX obdržel od posudkové komise

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

posudek. Ten však vyhodnotil jako nedostatečný a nepřezkoumatelný, proto dne XXX požádal o jeho doplnění. Správní řízení je tak nadále přerušeno, neboť neodpadla překážka pro přerušování, bez posudku nemůže ve věci rozhodnout. Dále žalovaný zrekapituloval data, uvedená výše ve vztahu k činnosti posudkové komise.

15. Dle žalovaného se nejedná o nečinnost jeho ani posudkové komise. Doplněk posudku byl vyžádán v zájmu žalobkyně. Je reálně nemožné, resp. by bylo v přímém rozporu s právními předpisy, pokud by bylo posudkové komisi přikázáno činit. Smyslem daných kroků je řádná objektivizace zdravotního stavu žalobkyně. Posudek o závislosti osoby je při rozhodování o příspěvku na péči základním zákonným podkladem. Úřad práce je povinen postupovat podle § 25 zákona o sociálních službách. K tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 5 Ads 135/2018.
16. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
17. Z repliky žalobkyně k vyjádření žalovaného vyplynulo, že až do podání žaloby byly odpovědi na její žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti jedinými informacemi od žalovaného, sám o sobě ji nikdy neinformoval. Poprvé ji sám vyrozuměl o průběhu řízení až písemností ze dne XXX, č. j. XXX, kdy ji sdělil prodloužení lhůty pro vydání posudku. Ačkoli žalovaný požádal posudkovou komisi podruhé o posudek dne XXX nebo dne XXX, už nyní je jasné, že posudková komise posudek vyhotovit nestihne ani ve lhůtě 120 dnů od druhé žádosti. Posudková komise takovou „druhou“ lhůtu pro vypracování posudku ale nemá. Lhůta je podle §16a odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení stanovena k vydání řádného posudku. Při výkladu žalovaného by mohlo docházet k neustálému řetězení vydávání dalších posudků, lhůta by tak posudkové komisi nikdy neuplynula. Čekání na vyžádanou lékařskou dokumentaci nemůže být důvodem pro prodloužení lhůty. K tomu žalobkyně odkázala na § 71 odst. 3 správního řádu. Vyčkávání na poskytnutí listinných důkazů od třetích osob není obecným důvodem pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí. Obdobně tomu musí být i v případě vydávání posudku, jedná se o úkony, které mají být prováděny v rámci lhůty pro rozhodnutí. Je na žalovaném a posudkové komisi, aby využili svá oprávnění k získání potřebných podkladů v rámci zákonných lhůt. Tvrzení žalovaného neobsahuje konkrétní důvod, pro který je dokumentace potřebná, dle mínění žalobkyně se jedná o podklady nadbytečné. Žalovaný neoznačil ve vyjádření jediný důkaz (vyjma odkazu na sdělení posudkové komise), kde se uvádí, že zdravotnická dokumentace nebyla doložena, a to i přes urgence.
18. K argumentaci žalovaného stran požadavků kladených na posudek žalobkyně uvedla, že žalovaný tyto sám ignoruje. K tomu poukázala na postup žalovaného a posudkové komise v předcházejícím řízení. Ohradila se proti tvrzení, že se nedostavila na jednání posudkové komise dne XXX. Ohradila se také proti tvrzení v posudku ze dne XXX, že jí uváděné údaje nebylo možné podrobněji objektivně zhodnotit z důvodu nevěle k osobní účasti, neboť se z jednání komise řádně omluvila pro nemoc. Bylo pak na úvaze posudkové komise (stejně jako v nynější části řízení), zda bude trvat na její přítomnosti a stanoví jiný termín, nebo jí budou již existující podklady dostačovat. Posudek byl nakonec vypracován bez přítomnosti žalobkyně a její matky. V předmětné části řízení nebyla žalobkyně na jednání posudkové komise pozvána až do chvíle, kdy jí byla doručena pozvánka ze dne XXX.
19. Tvrzení žalovaného, že byla posudkové komisi prodloužena lhůta k vypracování posudku o 30 dnů z důvodu sociálního šetření, je v rozporu s podklady dostupnými žalobkyni. Ze Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

spisového materiálu zaslaného posudkovou komisí žádné prodloužení lhůty nevyplývá. Nadto sociální šetření může být důvodem pro prodloužení lhůt, avšak buď lhůty k vydání rozhodnutí, nebo lhůty k vyhotovení posudku, nikoli však obou. Dle žalobkyně je složená lhůta v délce 120 dnů (30 dnů na vydání rozhodnutí, 60 dnů na vydání posudku a 30 dnů z důvodu sociálního šetření). Lhůta k vydání rozhodnutí začala plynout právní mocí druhého rozsudku krajského soudu dne XXX. K počátku běhu lhůty citovala z rozsudku NSS ze dne 21. 6. 2024, č. j. 5 Ans 6/2009 – 82.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Soud při posouzení důvodnosti žaloby vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud o žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci takový postup akceptovali. Soud vyšel z obsahu spisového materiálu, jehož součástí jsou důkazy navržené žalobkyní nebo o nich nevystal spor, jejich provedení by bylo nadbytečné.
21. Soud nepochyboval o aktivní legitimace žalobkyně a o včasnosti žaloby, účastníci to ostatně ani nerozpороvali.
22. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
23. Podle § 90 odst. 6 věty první správního řádu *rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71.*
24. Podle § 71 odst. 3 téhož zákona *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.*
25. Podle § 65 odst. 1 téhož zákona *po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.*
26. Podle § 4 odst. 2 zákona o provádění a organizaci sociálního zabezpečení *Ministerstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.*
27. Podle § 16a odst. 2 zákona o provádění a organizaci sociálního zabezpečení *lhůta pro vydání posudku podle § 4 odst. 2 činí 60 dnů a pro vydání posudku podle § 8 odst. 1 činí 45 dnů, nestanoví-li orgán, který o posouzení požádal, lhůtu delší; lhůta pro vydání posudku podle § 8 odst. 7 činí 60 dnů. Brání-li vydání posudku ve lhůtě podle věty první závažné důvody, sdělí orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu neprodleně tyto důvody orgánu, který o posouzení požádal; v těchto případech se lhůta podle věty první prodlužuje o 30 dnů, nestanoví-li orgán, který o posouzení požádal, lhůtu delší.*
28. Podle Čl. II odst. 4 zákona č. 412/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

související zákony. *posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti*, kontroly a další postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona okresní správou sociálního zabezpečení nebo Českou správou sociálního zabezpečení a přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona neskončené dokončí Institut *posuzování zdravotního stavu*. *Dosavadní úkony okresní správy sociálního zabezpečení v rámci postupů podle věty první učiněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za úkony Institutu posuzování zdravotního stavu. Určil-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona orgán sociálního zabezpečení v posudku termín provedení kontrolní lékařské prohlídky, je k provedení této kontrolní lékařské prohlídky v termínu v posudku uvedeném věcně příslušný Institut posuzování zdravotního stavu.*

29. Žaloba je důvodná.
30. Předně soud uvádí, že zrušením správního rozhodnutí soudem počne správnímu orgánu běžet nová lhůta pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 4 As 248/2015 – 30, bod 17). Jak již bylo výše zmíněno, soud z databáze rozhodnutí NSS ověřil, že druhý rozsudek Krajského soudu v Praze nabyt právní moci dne XXX. Od tohoto data počala *žalovanému* běžet lhůta pro vydání rozhodnutí dle § 90 odst. 6 ve spojení s § 71 odst. 3 správního řádu. V daném případě činila 60 dnů, neboť se ve věci žalobkyně navyšuje dle § 71 odst. 3 správního řádu z důvodu nutnosti provádět místní šetření (sociální šetření).
31. Ze správního spisu soud zjistil, že žalovaný požádal *Oddělení výkonu posudkové služby* (posudkovou komisi) o posouzení zdravotního stavu žalobkyně přípisem ze dne XXX, č. j. XXX (dále také „žádost žalovaného ze dne XXX“). S ohledem na pochyby žalobkyně o datumu tohoto úkonu soud podotýká, že byl daný úkon učiněn toho dne, neboť žalovaný provedl opravu chyby ve správním spise, datum odpovídá i chronologickému řazení dokumentů spisového materiálu. Usnesením ze dne XXX, č. j. XXX, bylo řízení přerušeno do doby, kdy žalovaný obdrží posouzení stupně závislosti žalobkyně. V důsledku přerušování řízení se dle § 65 odst. 1 správního řádu staví lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného ode dne, kdy nastala překážka bránící zdárnému ukončení řízení v podobě vydání meritorního rozhodnutí. Za takovou překážku je nutno považovat právě žádost žalovaného ze dne XXX. Stavění lhůty ve smyslu § 65 odst. 1 správního řádu tedy nastalo ke dni XXX.
32. Ustanovení § 16a odst. 2 věta první ve spojení s § 4 odst. 2 zákona o provádění a organizaci sociálního zabezpečení ukládá *posudkové komisi* povinnost vydat posudek ve lhůtě 60 dnů.
33. Z obsahu spisu se nepodává, že by posudková komise sdělila žalovanému v době běhu této zákonné lhůty důvody, které by jí bránily vydání posudku, jak jí umožňuje § 16a odst. 2 věta druhá, dle kterého *Brání-li vydání posudku ve lhůtě podle věty první závažné důvody, sdělí orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu neprodleně tyto důvody orgánu, který o posouzení požádal; v těchto případech se lhůta podle věty první prodlužuje o 30 dnů, nestanoví-li orgán, který o posouzení požádal, lhůtu delší*. Ze žádosti žalovaného ze dne XXX přitom jednoznačně plyne, že nové sociální šetření má být provedeno. Tento závěr podporuje i přípis žalovaného ze dne XXX, č. j. XXX, kde se uvádí, že byl přepis sociálního šetření posudkové komise dne XXX zaslán.
34. Lze tak učinit dílčí závěr, že posudková komise měla v zákonné lhůtě 60 dnů k dispozici přepis sociálního šetření žalovaného, žalovaného ale neinformovala o důvodech, které by jí bránily ve vydání posudku. Pro úplnost soud uvádí, že lhůta pro vydání posudku nemohla být komisi prodloužena na základě obecné právní úpravy § 71 odst. 3 správního řádu, neboť postup dle § 16a odst. 2 zákona o provádění a organizaci sociálního je zvláštní právní úpravou Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

(*lex specialis*). Soud tak odmítá tvrzení žalovaného, že lhůta pro vydání posudku činila 90 dnů. Podle závěru soudu činila lhůta 60 dnů a uplynula dne XXX (pondělí). Posudková komise tedy byla již od následujícího dne XXX (úterý) v prodlení. Posudková komise doručila žalovanému posudek ze dne XXX dne XXX. Žalovaný dne XXX, č. j. XXX, požádal posudkovou komisi o opravu/doplňek, resp. o jeho vypracování posudku v intencích druhého rozsudku krajského soudu, neboť dospěl k závěru, že posudek ze dne XXXpožadavky rozsudku nenaplnuje.

35. Soud k tomu připomíná, že žalovaný posudkovou komisi o posudek, respektující závazný právní názor druhého rozsudku krajského soudu, žádal již dne XXX. Posudková komise ale jeho požadavek nesplnila.
36. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je to odvolací správní orgán, kdo je v odvolacím řízení procesně „odpovědný“ za jeho bez průtahový průběh. Je věcí veřejné správy jako celku, aby navenek vůči účastníkům řízení vystupovala jednotně a zákonným způsobem a aby její jednotlivé články postupovaly v patřičné vzájemné koordinaci a bez průtahů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, čj. 2 As 198/2015-20, bod 27).
37. Aplikováno na nyní projednávanou věc, procesní odpovědnost za řádný průběh řízení tíží žalovaného, a ten se jí nemůže poukazem na pochybení své posudkové komise zprostit. K tomu soud připomíná, že lhůtu pro vydání správního rozhodnutí prodlužují pouze takové úkony, které jsou účelné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, čj. 2 Ans 3/2007-120, dále srov. [KÜHN, Zdeněk a Tomáš KOCOUREK. § 81 Rozsudek. In: KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. Soudní řád správní: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-1-30]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]).
38. Za situace, kdy byl žalovaný zavázán druhým rozsudkem krajského soudu k určitému postupu, bylo na něm, aby v koordinaci s posudkovou komisí zajistil včasné vyhotovení posudku ke svému rozhodnutí v zákonné lhůtě. Pokud tak neučinil, nelze tuto skutečnost klást k tíži žalobkyně. Obrana žalovaného tak neobstojí.
39. Běh lhůty pro vydání rozhodnutí žalovaného, na kterého dopadá obecná právní úpravou dle § 71 odst. 3 správního řádu, pokračoval dnem XXX (dne XXX uplynula posudkové komisi lhůta pro vyhotovení posudku). Po tomto dni nelze postup žalovaného považovat za účelný. Jelikož k přerušení řízení došlo po uplynutí 15 dnů z této lhůty (lhůta k vydání rozhodnutí počala běžet dne XXX, k jejímu přerušení došlo dne XXX), zbývalo žalovanému 45 dnů lhůty k vydání rozhodnutí. Lhůta uplynula dne XXX, od té doby byl žalovaný v prodlení, které dosud trvá.
40. K argumentaci žalovaného úkony, které musí učinit posudková komise (nutnost vyžádání zdravotnické dokumentace žalobkyně a její pozvání k posudkové komisi), soud uvádí, že takový postup nelze považovat za účelný. Nic totiž posudkové komisi nebránilo, aby nutné úkony činila již při vypracování posudku k první žádosti žalovaného (ze dne XXX).
41. Soud v této souvislosti odmítá i poukaz žalovaného na rozdíl ve věku žalobkyně a závazný právní názor Krajského soudu v Praze). I tyto skutečnosti zde existovaly již při vypracování „prvního“ posudku. Posudkové komisi nic nebránilo tyto podklady opatřit již po XXX (kdy obdržela první žádost žalovaného) a nelze klást k tíži žalobkyně, že komise zahájila jejich opatrování až po XXX (jak uvedl žalovaný ve vyjádření). Stejně tak nelze klást k tíži

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žalobkyně, že se v řízení časově předcházejícím vydání druhého rozsudku krajského soudu nedostavila k posudkové komisi. Stalo se tak totiž dne XXX, tj. hluboko před vydáním druhého rozsudku krajského soudu a žádostí žalovaného o posudek. Tedy v době, která není předmětem nyní projednávané věci.

42. Žalobní námitky jsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

43. Soud proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě přiměřené okolnostem věci. Bude na žalovaném, který nese procesní odpovědnost za průběh odvolacího řízení ve věci žalobkyně, aby o odvolání žalobkyně ve stanovené lhůtě rozhodl.
44. Pro úplnost soud uvádí, že při stanovení přiměřené lhůty pro rozhodnutí vyšel ze skutkového děje. Z něj se podává, že žalovaný stanovil posudkové komisi pro vypracování posudku k (opakované) žádosti (ze dne XXX) lhůtu 120 dnů. Tato lhůta uplynula již dne XXX. Soud proto zohlednil, jak délku zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí žalovaného a značnou dobu prodlení žalovaného, tak nutnost koordinovat další postup s posudkovou komisi. Závěr soudu o přiměřenosti lhůty pro uložení povinnosti žalovanému nebýt nadále nečinný je podpořen odbornou literaturou a judikaturou správních soudů. Z nich vyplývá, že při stanovení přiměřené lhůty ke splnění zákonem uložené povinnosti není soud návrhem žalobců vázán (srov. KADLEC, O. In. KUHN, Z., KOCOUREK, T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 692). A dále, že „*přiměřenost určené lhůty k vydání rozhodnutí je nutno poměřovat s okolnostmi posuzovaného případu. Správní soud nečinnostní žalobě vyhovuje tehdy, je-li zde nezákonný stav v podobě nečinnosti správního orgánu. Určená lhůta k vydání rozhodnutí by měla reflektovat zájem na co nejrychlejší reálné možné odstranění této nečinnosti. V zásadě lze konstatovat, že soud by měl v rámci zákonem stanoveného maximálního rozpětí určit lhůtu co nejkratší, která ale ještě poskytuje prostor potřebný jednak pro urychlené vykonání těch úkonů, které je ve správním řízení nezbytné učinit před vydáním rozhodnutí, jednak pro vydání samotného rozhodnutí. (...) Co se týče úkonů, které bude ve správním řízení nezbytné učinit před vydáním rozhodnutí, lze uvést, že konkrétní identifikace těchto úkonů společně s odůvodněním jejich nezbytnosti je záležitostí žalovaného správního orgánu. Prostřednictvím vyjádření v řízení o žalobě, případně u ústního jednání, má žalovaný správní orgán možnost předejít své úvahy v daném směru. Není úkolem správního soudu, aby za správní orgán dovozoval, jaké procesní úkony ještě žalovaný považuje za nezbytné v řízení učinit a z jakého důvodu by mělo jít o nezbytné úkony. Jedinou výjimkou je situace, kdy by nezbytnost provedení takového úkonu vyplývala přímo ze zákona“ (cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 9 Azs 21/2017 – 57, body 22 a 23).*
45. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů*. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny náklady právního zastoupení za 2 x hlavní úkon právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba dle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění do 31. 12. 2024), za 2 x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2024), za 1 x hlavní úkon právní služby po 4 620 Kč (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu ve znění od 1. 1. 2025), za 1x režijní paušál po 450 Kč (§ 13 odst. 4 Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

advokátního tarifu ve znění od 1. 1. 2025), tedy celkem 11 870 Kč. Pro úplnost soud uvádí, že od soudního poplatku byla žalobkyně osvobozena ze zákona (§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. ledna 2025

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.